

sammen, ligger død og intet foretager os? General Hansen kom i Tanker om at ville agere i 1855, han sagde: Danmarks Ære kræver, at vi foretager os noget. Resultatet blev, at vi fik en Henvendelse, om vi ikke vilde behage at standse. Faren saa man i Aktivitet fra Danmarks Side. Saa vidt jeg erindrer, skrev det ærede Medlem Hr. N. Neergaard dette Afsnit i den Tid, Venstre førte Kamp mod Højre om Forsvarssagen, saa vidt jeg erindrer, var det før 1901, og det var et Led i Beviset paa, hvor taabeligt det er, naar to Stormagter støder sammen, at man saa fra de smaas Side vil prøve at agere med. Det er saaledes, det vil tegne sig, naar en lignende Situation maatte indtræffe. Man siger: Du har selv sagt, at der vil blive et Kapløb. Det blev der ogsaa i 1855, og der vil sandsynligvis, hvis England og Rusland tørner sammen, blive et Kapløb om at møde hinanden længst fjernet fra det Land, man tilhører; der vil blive Kapløb om at naa danske Farvande, men tro ikke, at Kapløbet bliver mindre, fordi vi har — undskyld, jeg bruger det Udtryk — den Lilleput-ordning, som den danske Ordning maa siges at være i Forhold til de to Stormagter, det vil ikke i mindste Maade ændre Forholdet, Kapløbet vil blive lige saa hurtigt eller langsomt, om man vil.

Man taler om, at Krigens Rædsler vil skylle ind over Landet. I 1914 var der to Lande, hvis Neutralitet blev krænket paa samme Dag, ja, næsten i samme Time, Luxembourg og Belgien, det ene Land var afrustet, det andet rustet. Man ser Forskellen for de to Lande ved de Begivenheder, som den Gang fandt Sted.

Dernæst vil jeg minde om, at det ærede Medlem Hr. Holger Andersen i Fjor i Genève holdt et Foredrag om, at hvis et Lands Neutralitet bliver krænket, saa ikke alene maa det, men skal det yde Modstand derimod. Prøv at forestille Dem, at Belgiens Neutralitet i 1914 var blevet krænket først af Frankrig, saa havde Belgien ikke været neutralt, saa havde Belgien været paa Tysklands Side mod Frankrig, fordi Frankrig maaske var kommet nogle Timer før Tyskland. Naar man taler om Pligt til at afslaa Neutralitetskrænkelser af enhver Art, er det den mest skæbnesvangre Politik, man her gør sig til Talsmand for.

Jeg har dernæst et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Holger Andersen, der henvendte sig til mig i nogle Udtalelser, han er fremkommet med. Den højtærede

Formand tillader maaske, at jeg oplæser et lille Afsnit af hans Tale. Det ærede Medlem udtalte: „Den højtærede Forsvarsminister søgte altsaa at fortolke disse Udtalelser paa en Maade, som i og for sig ikke kunde overraske mig, ved at sige: Der kan man se, naar Reaktionen kommer til Magten, saa ved vi, at saa skær der Fredsværket Skæde (Forsvarsministeren [L. Rasmussen]: Hør!). Hør, siger Forsvarsministeren, det maa jo være meget beklageligt, at det saa er den konservative britiske Udenrigsminister Austen Chamberlain, der nu hyldes som den egentlige Ophavsmand til det største Fredsværk, Verden overhovedet har set, thi at Initiativet til Locarno-Akterne, til hele den Fremgangsmaade, hvorpaa Locarno-Akterne hviler, netop staar i nøje Forbindelse med Mr. Austen Chamberlains Forkastelse af Genève-Protokollen og dens almindelige Forpligtelser, netop staar i nøje Forbindelse med den nøgterne real-politiske Vurdering, der har sin Rod i hele det britiske Verdensriges Struktur, skal man ikke kunne benægte. Derfor forekommer det mig, at nogen særlig heldig Udtalelse var det ikke, den højtærede Forsvarsminister fremsatte ved denne Lejlighed, men det er ikke noget ukendt, at de mest radikale Partier i de forskellige europæiske Lande mener at kunne forpagte Fredssagen.“ Jeg skal være den første til at indrømme Chamberlains store Fortjenester med Hensyn til Locarno-Overenskomsten. Jeg skal være villig til at yde ham den Anerkendelse, han fortjener, men jeg kan ikke se, det i mindste Maade rokker ved det, ber er Tale om. Jeg har saa god Tro til det ærede Medlem Hr. Holger Andersen, at jeg tror, at hvis han i Aften skulde hen og tale i en konservativ Forening, udelukkende til Konservative her i København, vilde han ikke have Mod til i Alvor at sige: For at Europa kan gaa en fredelig og rolig Udvikling i Møde, vilde det være gavnligt, om de yderste konservative Partier sejrede. Jeg tror ikke, det ærede Medlem vilde have Mod til at sige det til Konservative, end mindre til andre. Jeg synes Kendsgerningerne taler et andet Sprog. Det ærede Medlem kan ikke sige det, saa gik han imod, hvad det ærede Medlem selv kender, men hvorfor var det ærede Medlem saa ivrig? Fordi det ærede Medlem i Fjor kom med nogle Udtalelser, som jeg skal oplæse, saa skal man se, at det ærede Medlem er ganske enig med mig. I Fjor under Afrustningsdebatten udtalte det ærede Medlem: „Saa kan man jo spørge, om der overfor alle disse forskellige Urotegn i